

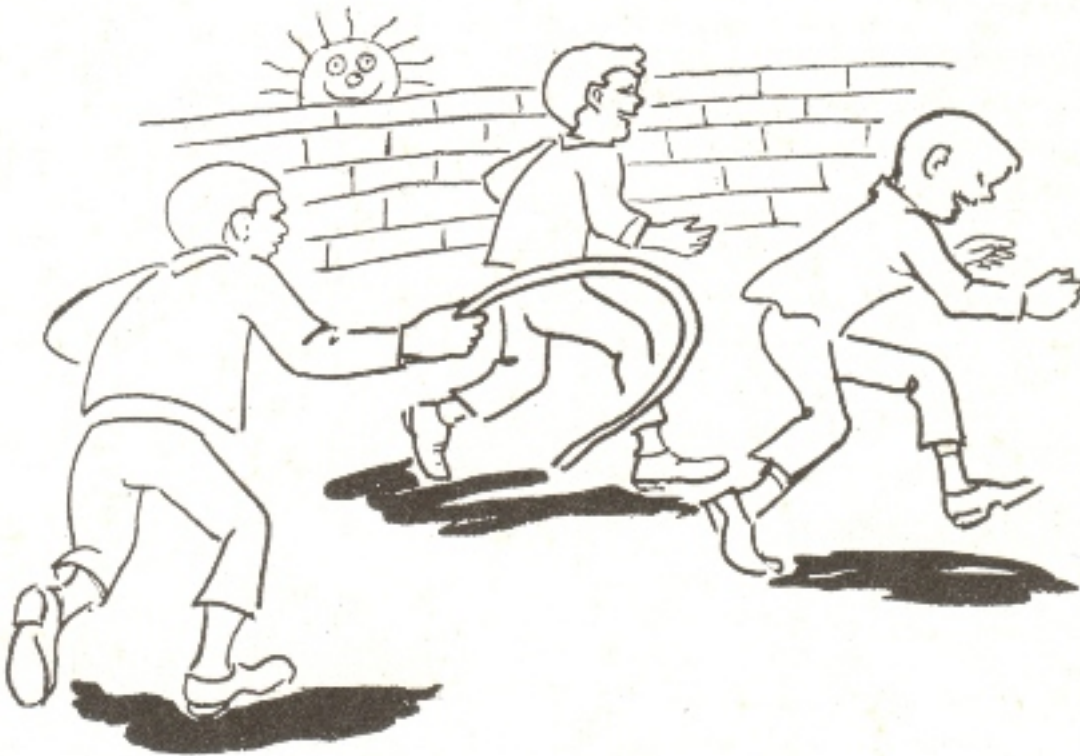
Τα παιχνίδια που έπαιζαν τα Καραμπναριωτούδια

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011 18:28

"Τα βράδια παρατούσαν τα αυτοσχέδια παιχνίδια και καταπιάνονταν με ομαδικά. Βέβαια δεν έμοιαζαν αυτά με τα ομαδικά παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στις πόλεις, και πως μπορούσαν να μοιάζουν. Εδώ τα παιχνίδια ήταν πιο σκληρά, πιο βάρβαρα, ήταν παιχνίδια που ταίριαζαν σ' αυτά τα παιδιά και σ' αυτούς τους χώρους."

Το κείμενο είναι από το βιβλίο του Θεόφιλου Γουδουσάκη «Πολύκαρπος και Θεοφάνης στα χρόνια του Ζωναράδικου» τα σκίτσα από το βιβλίο «ομαδικά παιχνίδια των παιδιών μας» της Πέπης Δαράκη.

Τα παιχνίδια που έπαιζαν τα Καραμπναριωτούδια

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011 18:28

----- ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑΔΙΚΟΥ»

Η κυρά Πολυξένη απέκτησε και άλλο γιο, τον Θεοφάνη, και η κυρά Κατίνα έκανε δυο τους γιους της.

Πάντα και παντού ξεφύτρωναν και οι δυο μαζί και όλα μαζί τα έφτιαχναν. Ο ένας συμπλήρωνε τον άλλον και όσο περνούσε ο καιρός τόσο και πιο πολύ δένονταν με δυνατή αδελφική αγάπη. Ο Πολύκαρπος είχε έναν δικό του τρόπο να επιβάλλεται στην παιδική τους παρέα, στην ομάδα που έκαναν και με άλλα παιδιά, όχι όμως και στον Θεοφάνη, αυτόν τον προστάτευε, έκανε το πάν για να τον ευχαριστεί. Είχε την αναγνώριση και την παραδοχή από όλα τα παιδιά του χωριού, ήταν ο αδιαφιλονίκητος αρχηγός τους με υπαρχηγό τον Θεοφάνη. Στην αρχή δυσκολεύτηκε να τον επιβάλλει για υπαρχηγό στην ομάδα τους, όμως σ'αυτό βοήθησε και ο Θεοφάνης. Με την εξυπνάδα και την έμφυτη πονηριά του τους έπεισε ότι πρέπει να τον χρίσουν υπαρχηγό.

Τα βράδια παρατούσαν τα αυτοσχέδια παιχνίδια και καταπιάνονταν με ομαδικά. Βέβαια δεν έμοιαζαν αυτά με τα ομαδικά παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στις πόλεις, και πως μπορούσαν να μοιάζουν. Εδώ τα παιχνίδια ήταν πιο σκληρά, πιο βάρβαρα, ήταν παιχνίδια που ταίριαζαν σ'αυτά τα παιδιά και σ'αυτούς τους χώρους.

Τα παιχνίδια που έπαιζαν τα Καραμπναριωτούδια

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011 18:28

Ένα από αυτά ήταν το παιχνίδι που το έλεγαν ΤΣΙΚΙΠΝΤΑΚΙ.

Μόλις σκοτεινιάζε ξεκινούσαν για το μεγάλο αλώνι, λίγο έξω απ'το χωριό, για «ταλώνι Τρουχούλα». Βρίσκανε μια πέτρα μεγάλη σα μήλο, άσπρη όμως να φαίνεται στο σκοτάδι, να διακρίνεται όσο ήταν δυνατόν. Ένας έκανε τη μάνα, όριζαν και ένα δέντρο για φωλιά, για βάση. Η μάνα πετούσε όσο μπορούσε μακριά την πέτρα ενώ οι υπόλοιποι ήταν γυρισμένοι ανάποδα, με την πλάτη προς την φορά της πέτρας για να μη δουν την τροχιά της «και

τι μπορούσαν να δουν μέσα στο πυκνό σκοτάδι». Μετά έτρεχαν όλοι προς το σημείο που υπολόγιζαν ότι έπεσε η πέτρα για να την βρουν. Όποιος την έβρισκε έπρεπε να την πάει στο δέντρο εκεί που έστεκε η μάνα του παιχιδιού. Προσπαθούσε με πονηριά να ξεγελάσει τους άλλους και να φθάσει στη μάνα. Αν τον έπαιρναν χαμπάρι έπεφταν όλοι πάνω του και τον κοπανούσαν με μπουνιές στην πλάτη και κλωτσιές στα πιασινά. Έτρωγε το ξύλο της αρκούδας, τη γλίτωνε μόνο αν έφτανε στη φωλιά ή αν ξαναπετούσε την πέτρα για να ξαναρχίσουν το ψάξιμο της από την αρχή.

Άλλο παιχνίδι, ημερήσιο αυτό, ήταν η ΑΛΑΒΑΝΤΑ.

Το έπαιζαν συνήθως στην αυλή του σχολείου. Χάραζαν κάτω ένα μεγάλο κύκλο και ο άτυχος της παρέας έμπαινε μέσα στο κύκλο, «τα φυλούσε». Από εκεί έκανε εξόδους για

Τα παιχνίδια που έπαιζαν τα Καραμπναριωτούδια

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011 18:28

να πιάσει ένα άλλο παιδί που θα έπαιρνε τη θέση του στον κύκλο. Τις εξόδους του όμως τις έκανε πατώντας στο ένα πόδι, κουτσός και φωνάζοντας δυνατά «άλαβάντα». Τότε έπεφταν όλοι πάνω του σπρώχνοντας τον να πατήσει και το άλλο πόδι του κάτω, αυτός προσπαθούσε να γραπώσει κάποιον γερά, να τον ακινητοποιήσει. Αν έχανε την ισορροπία του και πατούσε το πόδι του το κουτσό κάτω, όλοι έπεφταν πάνω του κτυπώντας τον με μπουνιές δυνατά στην πλάτη ενώ αυτός προσπαθούσε να τρέξει προς τον κύκλο να μπει μέσα για να προφυλαχθεί. Ξύλο πολύ και εδώ και οι τραυματισμοί συχνότατοι. Αυτά και άλλα πολλά ήταν τα πρωτόγονα και άγρια παιχνίδια των παιδιών του χωριού, που όλα τους είχαν αφετηρία ή τέρμα τον ξυλοδαρμό του αδύνατου, του βλάκα ή του απερίσκεπτου.

Οι μέρες το καλοκαίρι κυλούσαν πολύ ευχάριστα για τα παιδιά και όπως όλα τα ευχάριστα τέλειωσαν γρήγορα.

Πέρασε το καλοκαίρι και ήρθε ο Σεπτέμβρης. Οι μέρες μικραίνουν, οι νύχτες μεγάλωσαν, οι μεγάλες ζέστες έδωσαν την θέση τους στη δροσιά και το πρωινό και βραδινό αγιά-ζι προετοιμάζοντας έτσι ανθρώπους ζώα και φύση για τον μεγάλο και βαρύ χειμώνα που θα ακολουθούσε.

Οι γεωργικές δουλειές στον κάμπο τέλειωσαν,

Τα παιχνίδια που έπαιζαν τα Καραμπναριωτούδια

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2011 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 28 Μάρτιος 2011 18:28

~~Αυτό είναι το κείμενο που έχει διαγραφεί από την ιστορία.~~